

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 97. Quid addendum sit circa impedimetum affinitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

§. 3. *Sanch.* supra putat non peccare eos, qui ante aetatem tentant contrahere Matrimonium, sed probabilius est oppositum cum *Kugler* à n. 2117. 1. quia Cap. 2. De sponsal. impub. dicit, districtius prohibemus, ne aliqui, quorum uterque vel alter ad aetatem legibus determinatam non pervenerit, jungantur, nisi urgentissima necessitate interveniente: ex quo colligitur non prohiberi conjunctionem per copulam, hæc enim esset certò fornicaria, & ex nulla causa licita est, sed per consensum voluntatum, id est, Matrimonium de præsentem. 2. Quia videtur esse gravis irreverentia in Authorem Sacramenti, si quis sciens se impeditum, & non posse valide conficere Sacramentum, ponat materiam & formam illius, intendens tanquam Minister illud conficere, ergo.

Q. 97. Quid addendum sit circa impedimentum affinitatis. R. §. 1. L. Non facile, ff. De gradibus & affinitibus, libro 38. tit. 11. sic habetur: Affines sunt viri & uxoris cognati, dicti ab eo, quòd duæ cognationes, quæ diversæ inter se sunt, per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem accedit. Unde affinitas rectè describitur, quòd sit propinquitas quædam, quæ ex copula carnali, sive in sive extra Matrimonium habita, etiam cum invita vel dormiente, oritur inter consanguineos viri & solam mulierem, item inter consanguineos mulieris & solum virum: vir autem & mulier copulam habentes non dicuntur propriè affines, sed sunt una caro, & vocantur radices affinitatis, quia sunt causa, cur cæteri vocentur affines. Quamvis autem L. Non facile, supra dicatur, gradus affinitatis nulli sunt, tamen Glossa rectè addit, propriè, nam gradus dicitur ratione cognationis naturalis,

lis, quæ hic non est, improprie tamen possunt dici gradus. Notatque De Justis l. 1. c. 6. n. 190. quando duo sunt consanguinei, dicuntur esse *conjuncti*: quando sunt affines, dicuntur *se attingere*.

693. §. 2. Affinitas consanguineorum viri extenditur ad solam mulierem, & non ad consanguineos mulieris; è contrà affinitas consanguineorum mulieris extenditur ad solum virum, ita ut nec consanguinei viri sint affines consanguineis mulieris; nec consanguinei mulieris consanguineis viri, quia hæc mediata & remota affinitas est sublata, hinc Cajus filius tuus ex primâ uxore, potest ducere secundæ uxoris tuæ filiam ex alio viro genitam, ita ut eadem uxor tua sit non verca & nurus filii tui Caji, tu verò sis ejusdem uxoris Caji vitricus & focer: item potest è duabus viduis una nubere filio alterius viduæ ex priore marito, quo facto, si una filium pariat, poterit altera de tali filio dicere, hic est filius filii mei, & simul frater mariti mei.

694. §. 3. Ut oriatur affinitas, non satis est, quòd penetretur vas muliebre, sed secundùm dicta n. 281. debet vir intra illud seminare, ita ut sit copula vel immissio seminis apta generationi: unde copula eunuchi affinitatem non causat, quia eunuchus non fundit verum semen generationi aptum: Et etiam dixi n. 383. per coitum sodomiticum non contrahi affinitatem.

695. §. 4. Putant plures cum *Avers.* q. 17. f. 1. contrahi affinitatem, si semen effundatur circa muliebria & attrahatur à matrice, imò etiam si viro cooperante semen quomodocunque, etiam opedæmonis vel per artem, recipiatur in matricem, nam censetur etiam tali modo consummatum esse Matrimonium, utl videtur colligi ex dictis n. 280.

E
2T
P
L

Tom

C

280. Oppositum tenet valde probabiliter Pont' l. 7. d. 33. n. 2. Corrad. in praxi disp. l. 7. c. 1. n. 18. & alii, quia in his casibus non dicuntur habuisse copulam, affinitas autem non contrahitur, nisi per copulam.

§. 5. Ad contrahendam affinitatem requiri 696. etiam seminationem mulieris, putant multi cum *Aversf. supra & Krim. n. 460.* nam *Hippocrates, Galenus, Zacchias q. 7. à n. 11. Dian. p. 15. tr. 13. R. 54.* docent, quòd ad generationem requiratur, & semper interveniat etiam seminatio mulieris, quamvis hæc illam non experiatur ob majorem voluptatem ipsiusmet coitus: Oppositum tamen tenent *Arist. S. Tho. Sanch. & communis Doctorum*, teste *Castrop. d. 3. p. 2. §. 1. n. 1.* qui probabilius dicunt ad generationem sufficere solius viri semen. Quidquid sit de hoc, notat *Gob. tr. 9. à n. 390.* semper præsumi seminationem mulieris, si in copula magnam senserit voluptatem. Et quod virum attinet, rectè notat *Sanch. l. 8. d. 6. n. 18.* si coierit, & dubitet, an seminaret, vel semen intra vas inciderit, hæc præsumenda esse, quia ita communiter contingit, & ex communiter contingentibus est prudens præsumptio.

§. 6. Circa affinitatem ex copula illicita sic 697. statuit *Trid. sess. 24. De ref. Matr. c. 4. Impedimentum*, quod propter affinitatem ex fornicatione contractam dicitur, & Matrimonium postea factum dirimit; ad eos tantum, qui in primo & secundo gradu conjunguntur, restringitur, in ulterioribus vero gradibus statuit hujusmodi affinitatem Matrimonium postea contractum non dirimere. *Pignat. tamen tom. 4. consult. 15.* refert aliam declarationem *S. Congreg. datam 3. Decemb. 1663.* quæ dicat, si adfuerit figura Matrimonii, idest, si Matrimonium publicè

mor.
vidi
troix
LVIII

contractum fuerit, quamvis invalidè, ex copula quamvis illicita in tali Matrimonio habita oriri affinitatem usque ad quartum gradum inclusivè, sed hætenus non satis constitit de illa declaratione.

698. §. 7. Oritur hoc impedimentum, quamvis mulier sit vi oppressa, ideòque talis oppressa nubere non poterit consanguineo oppressoris: *Nec obstat*, quòd mulier vi oppressa primo bimestri sui conjugii possit nihilominus ingredi Religionem, *nam*, quòd ingredi possit Religionem, ideò est, quia secundum dicta n. 421. oppressor, ut repararet damnum causatum, tenetur consentire, ut oppressa ingrediatur, & per hunc suum consensum reddit ingressum licitum: è contrà consensus oppressoris non potest tollere affinitatem contractam, nec conjugium cum suo consanguineo reddere licitum.

699. §. 8. Expedi etiam hic nosse nomina affinitatis, eorumque significationem: sunt autem hæc:

Nomina affinitatis.

Socer, Pater uxoris vel mariti. Schwäher.
Beau-Pere. Pere du mary ou femme.

Socrus. Mater mariti vel uxoris. Schwiger.
Belle-mere: la mere du mary ou de la femme.

Consocer; Parentes mariti & uxoris. Gegenschwäher. Les parents du mary ou femme.

Profocer, seu socer magnus. Manns oder Weibs Anherz. L' ayeul du mary ou de la femme.

Profocrus seu socrus magna. Manns oder Weibs Anfraw. L' ayeule &c.

Gener.

- Gener. Maritus filia. Tochtermann. Beau-
fils: le mary de ma fille.
- Congener. Mit-Endem. Le deuxiesme beau-
fils; le mary d'une autre fille.
- Progener. Sohns oder Tochter Endem. Le
gendre du fils ou fille.
- Nurus. Uxor filii. Schnur. Belle-fille: fem-
me du fils.
- Connurus. Mitschnur. La deuxiesme belle-
fille.
- Pronurus. Sohns oder Tochter Schnur. La
belle-fille du fils ou fille.
- Levir: frater mariti. Manns-Bruder. Beau-
frere: frere du mary ou femme.
- Glos: soror mariti. Manns-Schwester. Bel-
le-sœur: sœur du mary ou femme.
- Fratria. Uxor fratris. Bruders-Weib. Femme
du frere.
- Sororius, Maritus sororis. Schwester-Mann.
Mary de la sœur.
- Janitricis. Weiber zweyer Brüder. Femmes
de deux freres.
- Sorum mariti. Männer zweyer Schwester.
Mary de deux sœurs.
- Vitricus. Stieff-Batter. Paratre: mary de
ma mere.
- Noverca. Stieff-Mutter: Maratre: femme
de mon pere.
- Privignus. Stieff-Sohn. Beau-fils: fils de
mon mary ou de ma femme d'un autre lit.
- Privigna. Stieff-Tochter. Belle fille: fille de
mon mary ou de ma femme d'un autre lit.

700. §. 9. Unica regula pro dignoscendo gradu affinitatis est, ut in hac procedatur, sicuti in consanguinitate est dictum, nam aliquis in eodem gradu est affinis viro, in quo gradu est consanguineus mulieri: Econtrà in eodem gradu est affinis mulieri, in quo est consanguineus viro: in quo autem gradu sit talis consanguinitas, dictum est à n. 605.

701. §. 10. Non omnes gradus affinitatis dirimere Jure naturæ, certum est ex dicendis n. 828. An autem primus gradus affinitatis dirimat Jure naturali, an positivo tantum, utrimque disputatur; Et *Castrop.* d. 4. pu. 8. n. 10. dicit, certum esse, quod affinitas talis ex copula fornicaria sit Juris positivi tantum, quia in illa dispensat *S. penitentiaria*; quod aliàs non posset, quia hìc agitur de valore Sacramenti, tum autem non esset licitum agere secundum hanc sententiam, si opposita censeretur verè probabilis. Itaque potissima quæstio est de affinitate ex copula licita, & quidem in primo tantum gradu. Et si quidem non sit in linea recta, sed transversa, uti si Titius ducat sororem uxoris suæ mortuæ, communis & certa sententia est cum *Sanch.* l. 7. d. 66. n. 11.; quod non dirimat Jure naturæ, nam Pontifices etiam sæpe dispensarunt. Si autem sit in primo gradu lineæ rectæ, uti si Titius ducat matrem vel filiam uxoris suæ mortuæ, hanc affinitatem dirimere Jure naturæ docent *S. Anton. Silv. Sot. Covarr. Bellarm. Vasq. Valent. Estius. Côn. Laym. Tamm. Pich. Lugo* in resp. mor. l. 1. d. 40. aliique gravissimi AA. apud *Sanch.* n. 6. & *Dianam* p. 4. tr. 4. R. 93. Idem videntur tenere *S. Basili.* apud *Arcud.* l. 7. c. 32. & *S. Aug.* apud *Sanch.* supra., E contrà dirimere Jure naturæ negant *S. Th.*

S. Th. Alenf. Scot. & Scotifæ omnes teste *Maſtrio* n. 113. *Cajet. Navarr. Henry. Sanch. Hurt. Merat. Tancrd. Pont. Bonac. Caſtrop. Dian. Dicaf. Pignat.* tom. 7. conſult. 22. n. 6. *Averſ. q. 17. ſect. 2. Krim. n. 2178. Kugler n. 1887. & 1893.* & dicit *Sylvius* utramque ſententiam eſſe practicè probabilem. *Nec obſtat* poſtremæ, quòd non legatur Papam in eo gradu unquam diſpensâſſe, nam vel non fuit neceſſitas, vel cauſæ non occurrerunt ſufficientes. Qui tamen in praxi vellet operari ſecundum poſtერიore ſententiam, deberet judicare eſſe moraliter certam, nec Sacramentum exponi periculo nullitatis.

§. 11. Si affinitas ex copula illicita fit ex una parte in tertio gradu, vel ex copula licita in 5., ſequitur ex dictis n. 613. nullum eſſe impedimentum.

§. 12. Notandum hic iterum, quod verbo infinuavi n. 692. habentes copulam non dici affines inter ſe, ſed primum gradum affinitatis haberi in illis conſanguineis utrimque, qui in primo gradu ſunt conjuncti cum alterutro illorum, qui copulam habent.

Q. 98. Quomodo practicè ſit procedendum, quando queritur de impedimento affinitatis, v.g. inter Titium & Bertam. R. 1. Inquirendum eſt, an alteruter habuerit perfectam copulam cum conſanguineo vel conſanguinea alterius. 2. Conſiderandum, an copula fuerit licita vel illicita. 3. Videndum, in quo gradu conſanguinitatis perſona illa, cum qua Titius vel Berta habuit copulam, ſit conſanguinea Bertæ vel Titio, & tum ex dictis facillimum erit cognoscere, an inter illos ſit impedimentum affinitatis, necne.

Q. 99. Quomodo Jus civile discrepet à Jure Canonico

Ff 5 nico

III.
LII
LIII
LIV
LV
LVI
LVII
LVIII